

Петро Бондарчук

ЧАРІВНА ПТИЦЯ





Петро Бондарчук

ЧАРІВНА ПТИЦЯ

ВІРШІ
Для дошкільного віку

Художник
ВІКТОРІЯ КОВАЛЬЧУК

КИЇВ «ВЕСЕЛКА» 1986



У2
Б81



4803010200—127 87.86.
Б М206(04)—86

© Видавництво «Веселка», 1986

РАКЕТА

Розкажу вам по секрету:
Змайстрували ми ракету,
Вже в політ вона готова.
Тільки ви нікому й слова,
Бо ж бабуся вже питала,
Де ночовочки пропали.

КОТИК

Любить Петя малювати,
Котик любить позувати.
Як стрибне він на стілець,
Петя візьме олівець,
Розкрива альбом негайно.
Каже котик:

«Почекай-но,
Поспішати не годиться:
Хочу я причепуриться».
Та й почне вмивати котик
Щоки, груди і животик...

Дуже хоче він у Петі
Гарно вийти на портреті.







ГАЛЯ В СОНЕЧКА ГОСТИЛА

— Де це, Галю, ти ходила?
— Я у сонечка гостила.
Принесла йому кулешику
У полив'яному глечику:
«Снідай, сонечко хороше,
Подаруй нам день погожий».

Сонце виїло кулешик,
Посріблило мені глечик,
Ось він —
Дивіться!..

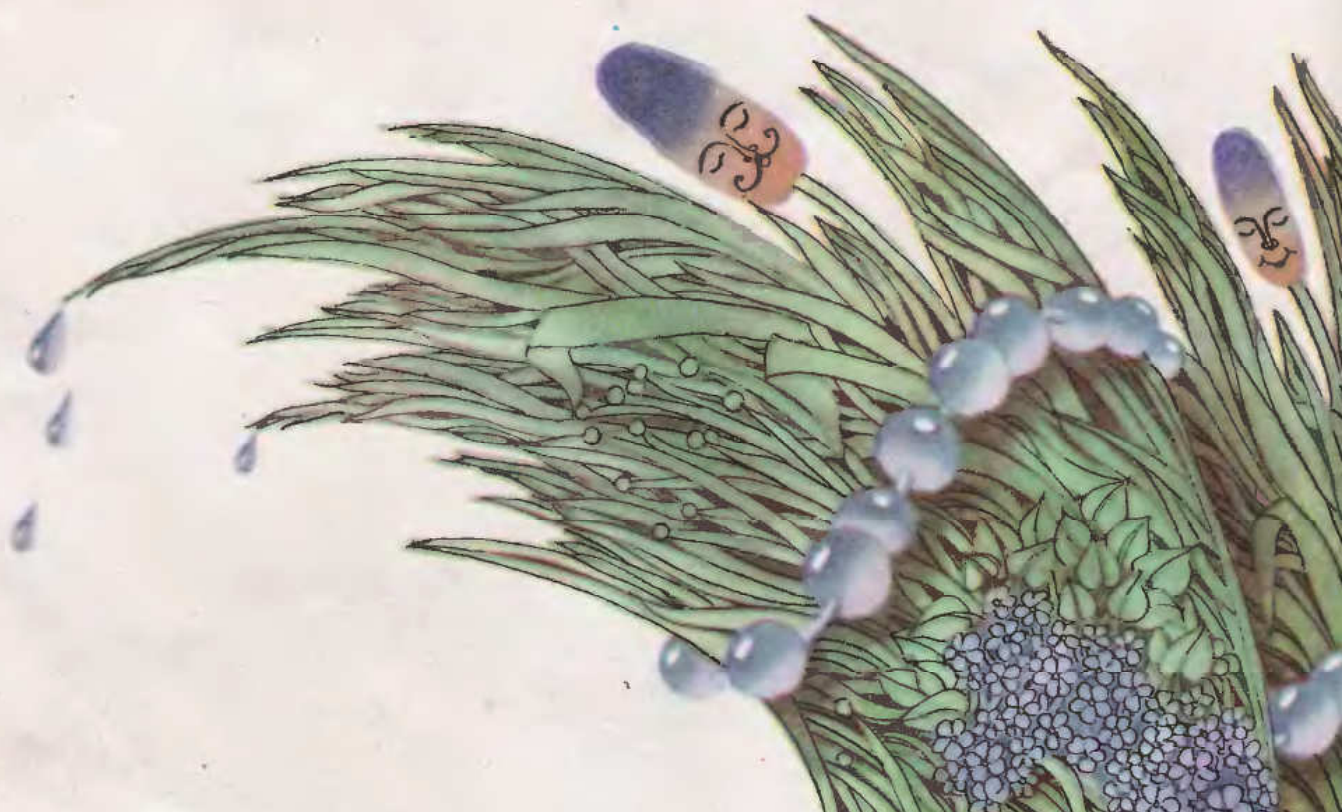




МІСЯЦЬ

Синій вечір висіяв
На ставок зірки.
Місяць срібним човником
Виплив з осоки.

Плине між лілями —
Хвилька не плесне...
Місяченьку-човнику,
Покатай мене!





ЧОМ ЗІБРАВСЯ ГУРТОК

Від порога до воріт
Йдуть за Олею услід
Попелястий кіт-воркіт,
За котом —
собака Журка,
Потім —
півень,
Потім —
курка,
Далі —
гуси чередою...

— Що то буде? —
бородою
За стіжком трясє цапок.—
Чом зібравсь такий гурток?
Таж у Олі —
пиріжок!





Ну, а Оля не скупа,
Всім по крихті нащипа :
Котику,
 щоб мурчав,
Журці,
 щоб котика не чіпав,
Півнику,
 щоб гарно співав,
Курочці,
 щоб сокотала,
Гусям,
 щоб гелготали...

Тут цапок із-за стіжка :
— І мені
Дай пиріжка,
Обіцяю
Відсьогодні
Не топтатъ грядки городні.

ЧАРІВНА ПТИЦЯ

Є така птиця на світі,
є, чарівна:
Сни найцікавіші дітям
носить вона.

Тільки стемніє і ляжуть
спатки малі,

Тільки-но мами прокажуть:
— Люлі, люлі,—

Птиця відразу й прилине
з диво-країв,
Всім під подушки дивинних
висипле снів.

ЛИСТОПАД

Ходить в саду листопад,
Ходить, обтрушує сад,
Кожен листочок
З дерев обриває:
То він у гості
Так зиму чекає.
І, щоб м'якенько
Було їй ступати,
Листям
Доріжки
Узявся встеляти.





ЇХАЛА ЗИМА

Їхала зима
білими кіньми,
в білих санях,
сама біла-біла.

Виїхала в поле,
А тут
Її перестріли вітри,
Взялися за руки.
— Не пустимо! — кажуть.

Посміхнулась зима.
— Пустить мене, — просить, —
А я вам
Насиплю срібної пороші,
Будете гратися нею.

Пропустили вітри зиму.

Їде зима
білими кіньми,
в білих санях,
сама біла-біла.

В'їхала в долину,
А тут
Її перестріла річка,
Зашуміла, зажебоніла.
— Не пуцу! — каже.

Посміхнулась зима.
— Пусти мене, — просить, —
А я тобі
Подарую кришталевий палац,
Буде тобі в ньому затишно.

Пропустила річка зиму.





Їде зима
білими кіньми,
в білих санях,
сама біла-біла.

В'їхала в село,
Глядь,
А тут
На неї вже діти чекають.
— Зима їде! Зима їде! —
Загукали радо.

— Ось хто мене чекав! —
Зраділа зима

Та й подарувала дітям:
круті гірки,
веселі санки,
пруджкі лижі,
дзвінкі ковзани.

Ще й кожного
За щічку вщипнула,
Щоб червона була.
Он як!





З М І С Т

| | |
|------------------------|----|
| РАКЕТА | 3 |
| КОТИК | 3 |
| ГАЛЯ В СОНЕЧКА ГОСТИЛА | 5 |
| МІСЯЦЬ | 6 |
| ЧОМ ЗІБРАВСЯ ГУРТОК | 8 |
| ЧАРІВНА ПТИЦЯ | 10 |
| ЛИСТОПАД | 10 |
| ІХАЛА ЗИМА | 12 |



Петр Федорович Бондарчук

ВОЛШЕВНАЯ ПТИЦА. Стихи

(На украинском языке)

Для дошкольного возраста

Художник

Виктория Владимировна Ковальчук

Киев «Василка»

Редактор В. В. Каменчук

Художний редактор К. П. Кавуи

Технічний редактор К. П. Дворська

Коректор Л. К. Скрипченко

Информ. бланк № 3928

Здано на виробництво 31.05.85. Підписано до друку 03.03.86. Формат 84×108/16. Папір офсетний № 1. Гарнітура шкільна. Друк офсетний. Умовн. друк. арк. 1,68. Умовн. фарб.-відб. 12,60. Обл.-вид. арк. 2,84. Тираж 100 000 пр. Зам. № 1381-5. Ціна 25 к.

Ордена Дружби народів видавництво «Веселка», 252050, Київ-50, Мельникова, 63.

Львівська книжкова фабрика «Атлас»
290005, Львів-5, Зелена, 20.





БЕГЕНКА